

§ 4. Przepisy § 2 ust. 2, 4 i 6 uchwały nr 435 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie usprawnienia prac w zakresie organizacji i etatów w aparacie administracji państwowej i gospodarczej oraz uproszczenia trybu ich załatwiania nie mają zastosowania do wydziałów (oddziałów, referatów): organizacyjnego, ogólnogospodarczego, kadr i szkole-

nia prezydiów rad narodowych, radców prawnych i zastępców radców prawnych prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

278

UCHWAŁA Nr 115 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 marca 1956 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 5 marca 1955 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W § 7 ust. 1 uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1955 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr 25, poz. 253) wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się pkt 2 w brzmieniu:

„2) dla gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — 25% zysku”;

2) dotychczasowy pkt 2 oznacza się jako pkt 3.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do zysków osiągniętych począwszy od dnia 1 stycznia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

279

UCHWAŁA Nr 111 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 5 marca 1956 r.

w sprawie zasad wynagradzania niektórych rzemieślników.

W związku z koniecznością zapewnienia właściwej konserwacji i dokonywania bieżących napraw maszyn i urządzeń Prezydium Rządu po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Uchwałę stosuje się do wykwalifikowanych rzemieślników niezbędnych do zapewnienia właściwej konserwacji maszyn i urządzeń lub wykonywania niezbędnych bieżących napraw, o ile są zatrudnieni w:

- 1) przedsiębiorstwach i instytucjach podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego, Ministrowi Zdrowia, Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego oraz Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego;
- 2) ministerstwach, centralnych urzędach, prezydiach wojewódzkich rad narodowych oraz prezydiach rad narodowych w miastach liczących ponad 100.000 mieszkańców.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się w tych zakładach pracy określonych w ust. 1 pkt 1, w których konserwacje oraz naprawy maszyn i urządzeń są dokonywane przez specjalnie w tym celu powołane oddziały naprawcze bądź też przez robotników produkcyjnych.

§ 2. Rzemieślnicy zatrudnieni przy konserwacji i bieżących naprawach, w razie występowania prac powtarzalnych, które mogą być zakordowane, są wynagradzani:

- 1) w zakresie robót budowlano-montażowych — według katalogu norm i stawek jednostkowych na roboty budowlano-montażowe oraz
- 2) w zakresie robót metalowych — według zasad określonych uchwałą nr 322 Prezydium Rządu z dnia 29 kwietnia

1953 r. w sprawie usprawnienia normowania pracy oraz zasad wynagradzania pracowników przemysłu maszynowego przy zastosowaniu tabeli płac dla robotników zatrudnionych w systemie akordowym w kuźniach, odlewniach i narzędziowniach.

§ 3. 1. Dla rzemieślników zatrudnionych w systemie dniówkowym ustala się wynagrodzenie zasadnicze uzależnione od kategorii zaszeregowania:

kategoria	zł za godzinę
I	3,00
II	3,50
III	4,00
IV	5,00
V	6,00

2. Minister może ustalić wykaz robót szczególnie skomplikowanych i wymagających specjalnych kwalifikacji, które mogą być wynagradzane według stawki specjalnej w wysokości 6,80 zł za godzinę.

3. Rzemieślnikom, zaszeregowanym do kategorii III — V i pełniącym funkcje brygadzysty, tj. kierującym i nadzorującym pracę co najmniej trzech rzemieślników, przyszuje się dodatek w wysokości 10% wynagrodzenia zasadniczego.

§ 4. 1. Rzemieślnikom zatrudnionym w systemie dniówkowym może być przyznana premia za wykonanie prac w terminie i w dobrej jakości.

2. Wysokość premii nie może przekraczać 25% wynagrodzenia zasadniczego, z tym że dla rzemieślników V kate-

gorii, wykonujących szczególnie precyzyjne i skomplikowane naprawy aparatów pomiarowych i maszyn do liczenia, oraz dla wykonujących roboty, o których mowa w § 3 ust. 2, wysokość premii może być podniesiona do 40% wynagrodzenia zasadniczego.

3. Zasady premiowania ustala minister w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego.

4. Zasady premiowania rzemieślników zatrudnionych w jednostkach administracji państwowej ustala Prezes Państwowej Komisji Etatów.

§ 5. Rzemieślników zaszeregowuje się do odpowiednich kategorii według wytycznych stanowiących załącznik do uchwały.

§ 6. Rzemieślnicy opłacani są z osobowego funduszu płac, z tym że w roku 1956 zezwala się na przenoszenie kwot za-

planowanych na sfinansowanie bieżących napraw i konserwacji urządzeń w pozycji „inne nakłady” na osobowy fundusz płac.

§ 7. Zobowiązuje się właściwych ministrów do opracowania w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Finansów oraz Prezesem Państwowej Komisji Etatów właściwych zarządzeń normujących zasady powiększania funduszu płac oraz zmian stanu zatrudnienia lub ilości etatów w związku z wykonaniem przepisów niniejszej uchwały.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do uchwały nr 111 Prezydium Rządu z dnia 5 marca 1956 r. (poz. 279).

WYTYCZNE W SPRAWIE ZASAD ZASZEREGOWANIA RZEMIEŚLNİKÓW

Kategoria płac	Wykonywane czynności
I	Proste czynności — wymagające umiejętności pracy na nieskomplikowanych maszynach oraz pewnej samodzielności i doświadczenia, np. demontowanie i montowanie części prostych mechanizmów, składanie prostych urządzeń itp.
II	Naprawa bardziej skomplikowanych mechanizmów i urządzeń i stała konserwacja pod nadzorem.
III	Trudne czynności wymagające specjalnego doświadczenia fachowego, np. demontowanie, montowanie i dopasowywanie skomplikowanych mechanizmów i części urządzeń, dorabianie nieskomplikowanych części pod nadzorem, poważniejsze naprawy sieci elektrycznej itp.
IV	Trudne czynności wymagające wysokich kwalifikacji, np. trudne montaże najrozmaitszych ważnych i skomplikowanych urządzeń, mechanizmów i ich części, wykonywanie ich napraw bez dokumentacji itp.
V	Szczególnie trudne czynności wymagające najwyższych kwalifikacji, odpowiedzialności i znajomości technologii materiałów, np. samodzielne ustalanie i usuwanie uszkodzeń w szczególnie skomplikowanych urządzeniach i mechanizmach, dorabianie części do wymienionych urządzeń i mechanizmów itp.

280

UCHWAŁA Nr 112 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 5 marca 1956 r.

zmieniająca uchwałę nr 998 z dnia 23 grudnia 1953 r. w sprawie ustanowienia dozoru nad dźwigami i innymi urządzeniami dźwignicowymi.

Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 998 Prezydium Rządu z dnia 23 grudnia 1953 r. w sprawie ustanowienia dozoru nad dźwigami i innymi urządzeniami dźwignicowymi (Monitor Polski z 1954 r. Nr 1, poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zakres dozoru Urzędu Dozoru Technicznego nad dźwigami i urządzeniami dźwignicowymi portowymi, kolejowymi, budowlanymi oraz na statkach morskich w jednost-

kach podległych Ministrom: Żeglugi, Kolei, Budownictwa Miast i Osiedli i Budownictwa Przemysłowego zostanie uregulowany odrębnym rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 9 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o Urzędzie Dozoru Technicznego (Dz. U. Nr 49, poz. 440);

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Minister Energetyki w terminie do dnia 31 marca 1956 r. określi w drodze zarządzenia zakres niezbędnej